

Zevachim – Simanim

פרק ב – כל הזבחים שקבלו דמן

דף כח – Daf 28

1. עור אליה כאליה דמי

The Mishnah on the previous Daf taught that if one *shechted* with the intent to be זורק its blood (or some of it), or burn its אימורין (or some of them) – למחר – *the next day*, or to eat its meat, or a כזית of it, or a כזית of the האליה – *hide of the tail* the next day, it is פיגול and obligates כרת. The Gemara assumes that עור האליה כאליה דמי – *the hide of the tail is like the tail*. Therefore, just as a sheep's tail is burned on the מזבח and not eaten, its עור is as well. The Gemara wonders, how intent to eat the עור האליה generates פיגול לאדם: *but he is intending for something meant for מזבח consumption to be eaten by a person!*? Shmuel answers that our Mishnah follows Rebbe Eliezer, who holds אדם מאכילת מזבח לאכילת אדם – *one can effectively intend for something meant for מזבח consumption to be eaten by a person*, as well as the reverse. Rav Huna says the עור האליה is not like האליה, and is eaten. Rav Chisda answers that the Mishnah is discussing the עור האליה of a goat, whose tail itself is eaten.

2. Source for חוץ למקומו and פרשת צו: the *pesukim* in פרשת קדושים

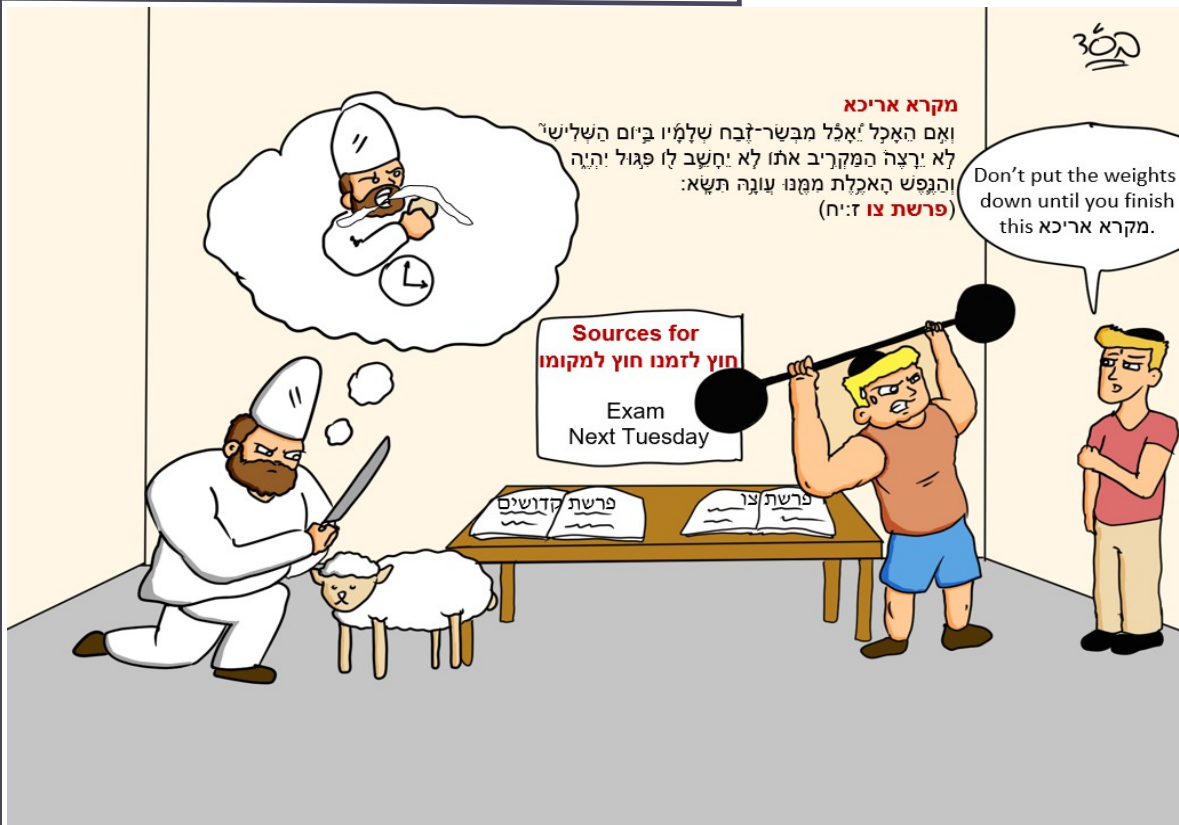
The Gemara asks for the source that intent for חוץ למקומו makes full-fledged פיגול, and eating the meat incurs כרת, whereas intent for חוץ למקומו does not. The *passuk* in פרשת צו says: ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה – *and if some of the meat of his shelamim offering shall be eaten on the third day, it will not be accepted*. After Rabbah's attempt to derive both laws from this *passuk* is rejected, Abaye presents a Baraisa quoting an additional *passuk* from פרשת קדושים, which says: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה – *but if it will be consumed on the third day, it is rejected, it will not be accepted*. Since the *passuk* in צו already taught about חוץ למקומו, the *passuk* in קדושים must refer to חוץ למקומו. חוץ למקומו גבי נותר – *and the Torah* [in the next *passuk* in קדושים] *made an exclusion regarding leftover [kodashim meat], saying whoever eats it shall bear his sin*, thus excluding חוץ למקומו from כרת. The Gemara ultimately derives from a *gezeirah shavah* (קודש קודש) that this *passuk* refers to נותר.

3. כולו מקרא אריבא אתיין

The Gemara objects to the above sources: how do we know that the "קרא אריבא" – *lengthy passuk* (in צו) refers to חוץ למקומו, and thus liable to כרת, and the *passuk* in קדושים refers to חוץ למקומו, and thus excluded from כרת? Perhaps it is the reverse!? Rava ultimately concludes: כולו מקרא אריבא אתיין – *all of [the laws] are derived from the lengthy passuk* in צו. He proceeds to detail many laws of פיגול derived from this *passuk*, including חוץ למקומו and חוץ למקומו. The word "שלישי" refers to intent to consume the *korban* חוץ למקומו, and the word "פיגול" later in the *passuk* refers to intent of חוץ למקומו. The *passuk* concludes: והנפש האכלת ממנו – *and the soul which consumes of it* [shall bear its sin (i.e., כרת)]. The singular term implies אחד ולא שנים – *only one* of the two disqualifying intents incurs כרת, *and not* the two of them. We derive that חוץ למקומו is the one which incurs כרת through a *gezeirah shavah* (עון עון) from נותר, which is similar to חוץ למקומו with "זב", i.e., they are both זמן related – *time related* פסולים, and these laws apply also to במות, in contrast to חוץ למקומו, which only applies in the Mikdash.

Siman – Strong Man

While the very strong Kohen *shechted* a sheep having in mind to eat the hide of its tail חוץ למקומו, his strong friend at the gym studying for an exam on the sources for חוץ למקומו and חוץ למקומו was challenged by his trainer to hold the barbell above his head the entire time he read the *lengthy passuk* in צו.

While the very strong Kohen *shechted* a sheep having in mind to eat the hide of its tail **חוץ לזמנו**, his strong friend at the gym studying for an exam on **the sources for חוץ לזמנו and חוץ למקומו** was challenged by his trainer to hold the barbell above his head the entire time he read the lengthy *passuk* in **צו**.

3 things to remember

1. עור אליה כאליה דמי
2. Sources for חוץ לזמנו and חוץ למקומו: the pesukim in פרשת צו and פרשת קדושים
3. כולו מקרא אריכא אתיין

Zevachim – Simanim

פרק ב – כל הזבחים שקבלו דמן

דף כט – Daf 29

1. Proof that the *passuk* in צו is about intent for לזמנו, not eating נותר

A Baraisa analyzes the *passuk* in צו which says if שלמים meat is “eaten” on the third day, it will be פיגול and will not be accepted. Rebbe Eliezer says: כוף אזנך לשמוע – *Tilt your ear to hear* the correct interpretation: the *passuk* is discussing מחשב לאכול מזבח ביום השלישי – *one who intends to eat of his korban on the third day*. It cannot refer to literally eating the *korban* on the third day, because אחר שהוא כשר יחזור ויפסל – *after it was valid through the completed avodah, can it revert to become invalid by being eaten on the third day?*! Rebbe Akiva objects that we do indeed find such phenomena: זב, זבה, and שומרת יום כנגד יום, who were בזחזקת טהרה – *in a presumed state of taharah*, yet if they experience a discharge, סתרו – *they undo* their prior *taharah* retroactively, so the same could conceivably apply to a *korban* eaten on the third day. Therefore, Rebbe Eliezer *darshened* the word “המקריב” – *the one who offers*, to teach: בשעת הקרבה הוא נפסל – *it can become disqualified during the offering*, ואינו נפסל בשלישי – *but cannot be disqualified on the third day*. Another *derashah* is presented below.

2. requires מחשבות קרב המתיר כמצותו, without other disqualifying פיגול

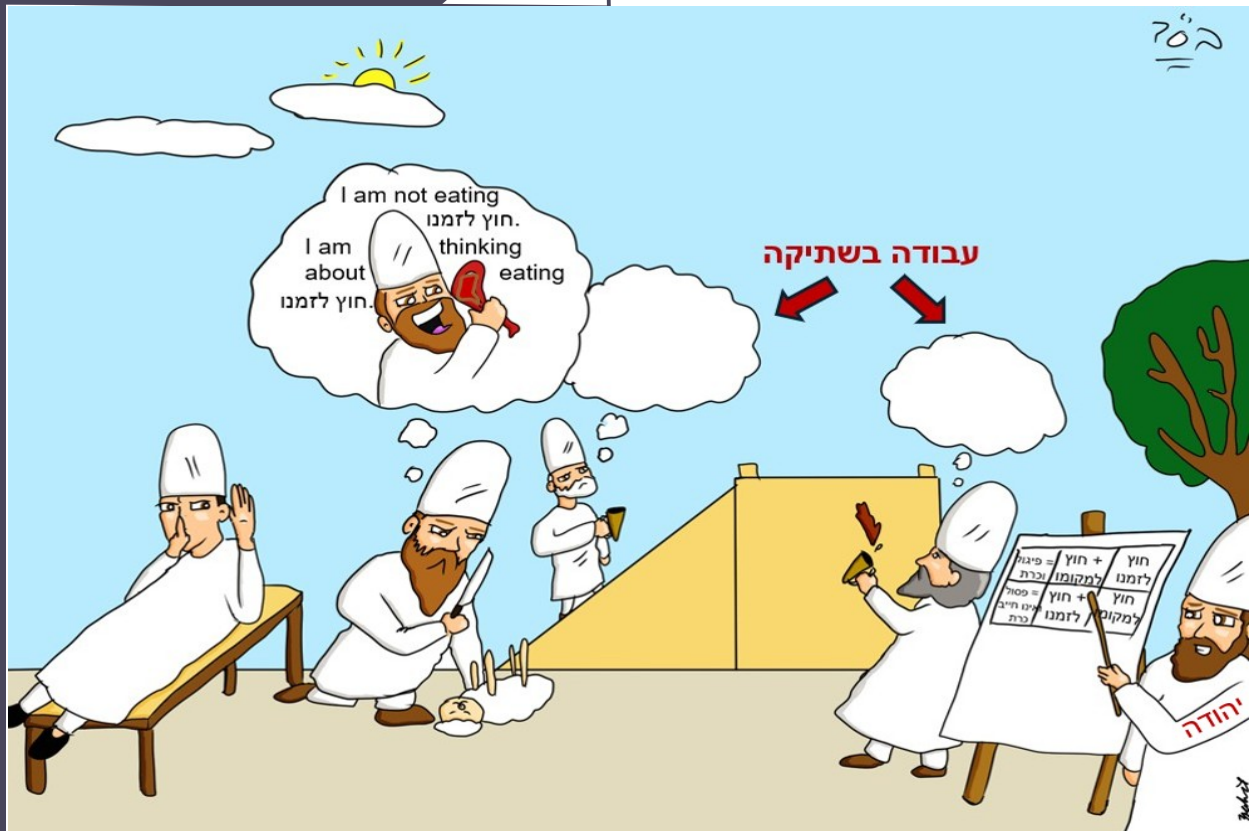
The next Mishnah lays out the rules of פיגול: anyone who performs one of the four primary עבודות (שחיטה, קבלה, הולכה, and זריקה) with the intent to eat what is normally eaten, or burn on the מזבח something normally burned, חזק, למקומו, it is פסול but does not obligate כרת. If his intent was to eat or burn לזמנו, it is פיגול and obligates כרת for eating it, בשתיקה – *in silence* (i.e., without disqualifying intent), and was מקבל, מוליך, and זורק with an intent of לזמנו, or the reverse, or he did all four עבודות with לזמנו intent, this is קרב המתיר כמצותו, despite the intent of לזמנו being repeated several times. However, if he shechted with למקומו intent, and did the other three עבודות with לזמנו intent, or the reverse, or some of the עבודות of פסח or חטאת were done לשמן (which disqualify them), this is not a case of פיגול, and the *korban* is פסול but not פיגול.

3. Machlokes if the order of מחשבות matters, and if the machlokes is by two or even one עבודה

The Mishnah continues that if one intended בזית בחוץ – *to consume a זית outside* the prescribed place and then intended to consume בזית the next day, or the reverse, or has such intentions about half a זית each, the *korban* is פסול and does not obligate כרת, because there is another disqualifying מחשבה. Rebbe Yehudah says we follow the first intent: קדמה למחשבת המקום – *wherever the intent of time preceded the intent of place*, it is פיגול and obligates כרת (despite the subsequent מחשבה of למקומו), but if the intent of למקומו was first, it is פסול and not פיגול. אילפא says this *machlokes* is only for two מחשבות expressed בשתי עבודות – *during two avodos*, but if both מחשבות were thought during a single עבודה, everyone agrees היו עירוב מחשבות – *it is a mixture of disqualifying intents*, and is not full-fledged פיגול. Rebbe Yochanan says they even argue where both מחשבות were during a single עבודה (because Rebbe Yehudah holds תפוס לשון ראשון – *give primacy to the first phrase*).

Siman – Cot

The Kohen lying on a cot who **turned his ear to hear** a Kohen say, “I am not eating לזמנו. I am thinking about eating לזמנו”, told everyone else to **please be quiet while doing the rest of the avodah so he can enjoy the pigul taking effect**, when a man named Yehuda said it doesn’t matter because we only follow the first מחשבה.

The Kohen lying on a cot who turned his ear to hear a Kohen say, "I am not eating חֹיץ לַזֶּמֶן. I am thinking about eating חֹיץ לַזֶּמֶן", told everyone else to please be quiet while doing the rest of the avodah so he can enjoy the pigul taking effect, when a man named Yehuda said it doesn't matter because we only follow the first מחשבה.

3 things to remember

1. Proof that the passuk in צו is about intent for חֹיץ לַזֶּמֶן, not eating נותר
2. קרב המתיר כמצותו requires פיגול, without other disqualifying מחשבות
3. *Machlokes* if the order of מחשבות matters, and if the *machlokes* is by two or even one עבודה

Zevachim – Simanim

פרק ב – כל הזבחים שקבלו דמן

דף ל – 30 Daf

1. תמורת עולה תמורת שלמים "לחצות" instead of One who said

A Mishnah teaches that if one says: הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים – *this [animal] is hereby designated as a substitute for an עולה, a substitute for a שלמים*, Rebbe Meir says it is fully an עולה, following his first phrase. Rebbe Yose says that since it is impossible to say both simultaneously, if he originally intended to say both, דבריו קיימין – *his words stand*, and both תמורות take effect. The Gemara asks if he says it should be "תמורת עולה ושלמים", without saying "תמורת" separately for שלמים, would Rebbe Meir agree that both תמורות take effect? If he would argue even in this case, what if he said "לחצות" – *it should be halved* between being a תמורת עולה and a תמורת שלמים? Since it is a single statement, does Rebbe Meir agree that both תמורות take effect, or does he hold, even in this case, that the תמורת עולה, which was mentioned first, takes effect first and its *kedushah* spreads through the entire animal? Abaye says Rebbe Meir agrees in this case they both take effect, but Rava says Rebbe Meir argues even in this case.

2. Are two מחשבות during שחיטה like a case of לחצות?

Rava challenged Abaye from our Mishnah, where one had two intents during *shechitah* (חוץ למקומו and חוץ לזמנו), which parallels a case of "לחצות", since the intents can be applied to different כוונות and do not indicate a retraction. Still, Rebbe Yehudah holds that we follow only his first מחשבה and it is full פיגול, and not considered mixed with the מחשבה of חוץ למקומו? Abaye responded: do you think אינה לשחיטה אלא לבסוף – *shechitah is only [considered shechitah] at the end* of the act, in which case both מחשבות would take effect simultaneously? It is not; rather, ישנה *shechitah is [considered shechitah] from the beginning until the end*. Our Mishnah's case is where he said he is cutting the first סימן with an intent of חוץ לזמנו, and the second סימן for חוץ למקומו. Because the two מחשבות take effect separately, Rebbe Yehudah holds we follow the first מחשבה. Abaye explains a parallel *machlokes* about dual מחשבות by מנחות to be where he burned the קומץ with an intent of חוץ לזמנו, and burned the לבונה – *frankincense* with an intent of חוץ למקומו.

3. *Machlokes* if Rebbe Meir's opinion is based on תפוס לשון ראשון

Rav Dimi said that Rebbe Meir, who ruled that where one says "הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים", the animal is only a תמורת עולה, follows Rebbe Yehudah's opinion in our Mishnah, that תפוס לשון ראשון – *give primacy to the first* statement (so if the חוץ לזמנו intent preceded the חוץ למקומו intent, it is full פיגול). Abaye asked Rav Dimi: but Rabbah bar bar Channah said in Rebbe Yochanan's name that it is possible to limit Rebbe Meir and Rebbe Yose's argument: If one said "הרי זו תמורת עולה" – *This [תמורת עולה] should take effect, and afterwards this [תמורת שלמים] should take effect*, everyone agrees that only the תמורת עולה takes effect. If he said, "הרי זו תמורת עולה ושלמים" – *This should not take effect unless this one also take effect*, all agree they both take effect. Specifically where he said תמורת עולה, Rebbe Meir reasons that had he intended to say both, he would have said "תמורת עולה ושלמים"; since he said "תמורת" again, it indicates a retraction. Rebbe Yose says that he intended to say both, but thought that saying a single "תמורת" would make it half עולה and half שלמים, so he attempted (erroneously) to make it fully עולה ושלמים by saying "תמורת" twice. Thus, Rebbe Meir does not necessarily hold תפוס לשון ראשון? Rav Dimi replied that he disagrees with Rabbah bar bar Channah, and holds they do argue about תפוס לשון ראשון.

Siman – Melamed

The Temurah Rebbe who was showing his class **what happens when one says, "This animal should be halved between being a תמורת עולה and a תמורת שלמים"**, was interrupted by a *talmid* who said he just **did shechitah with both חוץ לזמנו and חוץ למקומו** and asked if it was similar, while standing in front of the blackboard where the words **תפוס לשון ראשון** were written.

דף ל | DAF 30

Melamed (Rebbe)

כ"ז

The Temurah Rebbe who was showing his class what happens when one says, "This animal should be halved between being a תמורת עולה and a תמורת שלמים, was interrupted by a talmid who said he just did *shechitah* with both חוץ לזמנו וחוץ למקומו and asked if it was similar, while standing in front of the blackboard where the words תפוס לשון ראשון were written.

3 things to remember

1. One who said "לחצות" instead of תמורת עולה תמורת שלמים
2. Are two מחשבות during שחיטה like a case of לחצות?
3. *Machlokes* if Rebbe Meir's opinion is based on תפוס לשון ראשון

Zevachim – Simanim

פרק ב – כל הזבחים שקבלו דמן

דף לא – Daf 31

1. Two half-זיתים of זיתים and one half-זיתים of זיתים

If one first intended to consume a half-*zeyis* of זיתים, then intended to consume a half-*zeyis* of זיתים, and finally intended another half-*zeyis* of זיתים, Rava says: *the פיגול is awakened like one who was sleeping*. Meaning, the first זית of זיתים, which originally joined the זית of זיתים to disqualify the *korban* (without making it פיגול), is able to join with the second זית of זיתים to create full פיגול, as if “awakening” from “sleep” (and the זית of זיתים is not significant enough to prevent the פיגול). Rav Hamnuna says it is עירוב – *a mixture of intents*, because once the זית of זיתים joined with the זית of זיתים, it can no longer make פיגול. Rav Dimi quoted בר קפרא teaching that in a case of a זית of זיתים, then two consecutive half-*zeyisim* of זיתים, it is פיגול, because the two half-*zeyisim* of זיתים are consecutive (as opposed to the original case). Ravin quoted בר קפרא as only discussing where the two half-*zeyisim* of זיתים were before the זית of זיתים. Rav Ashi quoted בר קפרא as fully agreeing with Rava above.

2. Intent for dogs or fire to consume the *korban* זיתים

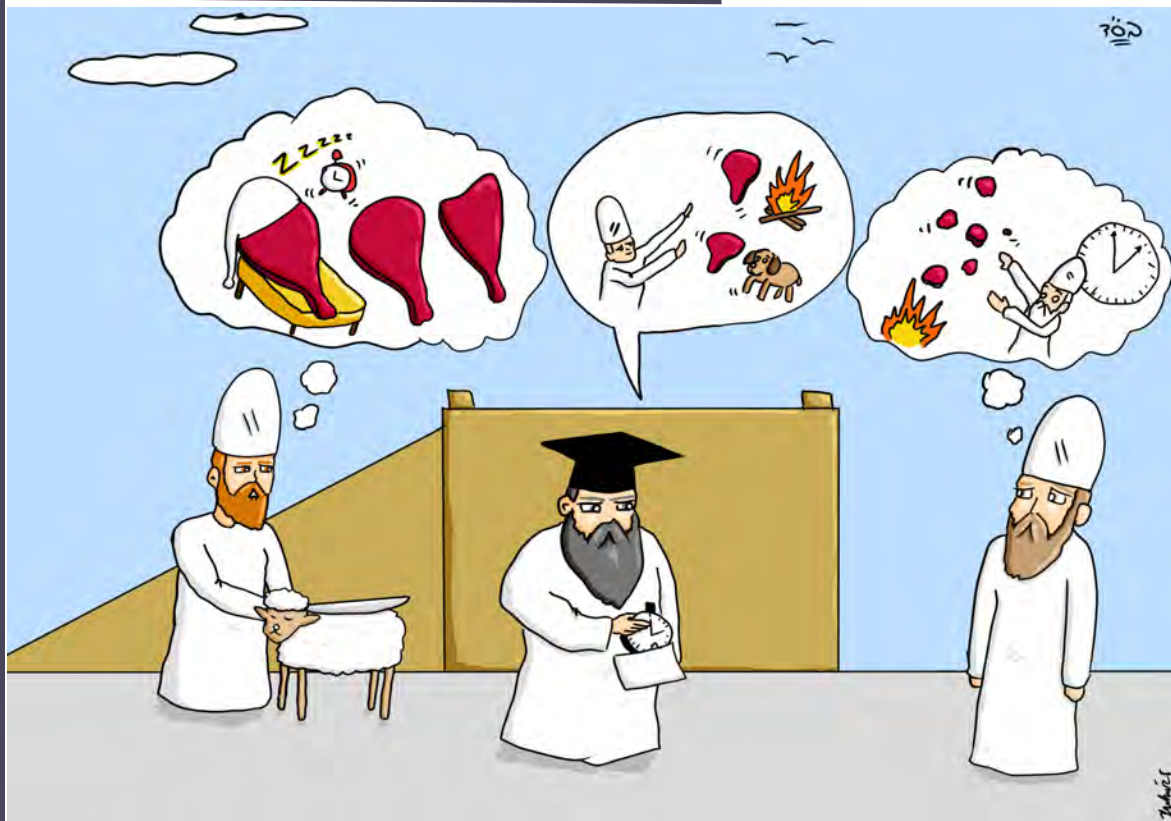
Rebbe Yannai said: *if one intended that dogs would consume [the korban] the next day*, it is פיגול, because a *passuk* says: *and the dogs will consume lzevel in the portion of Yizre'el*, using the term “אכילה” in the context of dogs’ consumption. Rebbe Ami asked that if so, one who intends for fire to “consume” the *korban* the next day should also make פיגול, since a *passuk* says: *a fire which needs no blowing shall consume him*, using the term “אכילה” regarding fire as well. Yet, our Mishnah states that intent to eat a זית and להקטיר – *to burn* a זית on the מזבח the next day does not together make פיגול, proving that the burning of a fire is not “consumption”!? The Gemara answers that if he would have used the term “אכילה” (intending for a fire to “consume” a זית the next day), the two “consumptions” would combine. Since he used the term “הקטרה” – burning, they do not combine, because the two terms are considered different intents.

3. Intent for a זית to be eaten by two people, or consumption longer than פרס כדי אכילת פרס

Rav Ashi asked: *if one intended for a זית to be eaten together by two people* the next day, *what is the halachah?* – *Do we follow his intention*, where there is a total זית to be consumed and it makes פיגול, or, *we follow the consumers*, and since neither of them consumes a full זית, it does not make פיגול? Abaye presents a proof from our Mishnah, which teaches that intent for a זית to be eaten and a זית to be burned on the מזבח does not make פיגול because they are different categories, implying that a parallel case of two people eating a זית would combine to make פיגול. Rava asked, if one intended for a זית to be eaten פרס *in longer than enough time to eat half* [a loaf of bread], does this make פיגול? *Do we compare* [human consumption] *to the consumption of* [the מזבח] (since they are compared in the *passuk*), which has no limit of פרס כדי אכילת פרס, or, *do we compare it to a commoner’s consumption*, limiting it to פרס כדי אכילת פרס?

Siman – Judge (Law)

The judge called in to rule on the case of the **sleeping half *kezayis* of זיתים**, informed the Kohanim present that a **dog and a fire are called אכילות**, and brought along his **כדי אכילת פרס** watch for the Kohen who was thinking about the ***mizbeiach* eating very slowly tomorrow**.

The judge called in to rule on the case of the **sleeping half kezayis of חוץ לזמנו**, informed the Kohanim present that a **dog and a fire** are called **אכילות**, and brought along his **כדי אכילת פרס** watch for the Kohen who was thinking about the **mizbeiach** eating very slowly tomorrow.

3 things to remember

1. Two half-זיתים of חוץ לזמנו and one half-זית of חוץ למקומו
2. Intent for dogs or fire to consume the *korban* חוץ לזמנו
3. Intent for a כזית to be eaten by two people, or consumption longer than כדי אכילת פרס

Zevachim – Simanim

פרק ג – כל הפסולין

דף לב – Daf 32

1. *Shechitah* by זר, etc., is valid, even לכתחילה

The third Perek begins on the previous Daf: כל הפסולין ששחטו – *anyone disqualified* from performing *avodah* who *shechted*, שחטתן כשרה – *their shechitah is valid*, because *shechitah* is valid when performed by זרים, women, slaves, and *tamei* people, even for קדשים קדשים, provided the טמאים do not touch the meat. Therefore, they can invalidate a *korban* with מחשבה (such as לחמנו) during *shechitah*. The Mishnah's language, "שחטו" – *they shechted*, implies that after [*shechitah*] was done, it is valid, but לכתחילה – *initially*, such people should *not shecht*. This is contradicted by a Baraisa which states that *shechitah* of זרים, etc., is כשרה: a *passuk* says "he" shall *shecht* the bull and "Aharon's sons, the Kohanim" shall bring the blood, etc., implying: מקבלה ואילך מצות כהונה – *from receiving the blood and onward is a commandment of Kehunah*; לימד על השחיטה שכשרה בכל אדם – *this teaches that shechitah is valid with any person!*? The Gemara answers that although a זר may *shecht* even לכתחילה, the Mishnah expressed it as after the fact, because טמאים may not *shecht* לכתחילה, גזירה שמא יגעו בבשר – *because of a decree that they may touch the meat* and be מטמא it.

2. ביאה במקצת שמה ביאה

ביאה במקצת שמה ביאה – *a tamei person who put his hands into the עזרה* [receives *malkus*, because the *passuk* says (about a *tamei* woman): בכל קדש לא תגע וגו' – *she may not touch anything sacred* [and she may not enter the Mikdash]. This *passuk* compares entering [the Mikdash] to touching [*kodashim*]; מה נגיעה במקצת שמה נגיעה – *Just as partial touching is considered touching* (since normally one touches without his entire body), אף ביאה במקצת שמה ביאה – *so too partial entry is considered entry*. Therefore, if any part of a *tamei* person's body enters the Mikdash, he incurs *malkus* for entering the Mikdash as a *tamei*.

3. A recovering מצורע saw קרי just before Pesach (הואיל והותר לצרעתו הותר לקיריו)

was challenged from a Baraisa about a מצורע whose eighth day of his purification process occurred on Erev Pesach. He saw קרי, and was טובל in a *mikveh* (becoming a טובל יום). Although ordinarily, a טובל יום may not enter הר הבית, this טובל יום may enter (to complete his purification and bring a *korban pesach*), because מוטב יבוא עשה שיש בו – *it is better that an עשה (to bring a korban pesach) which carries a punishment of kares should come and override an עשה which does not carry kares*, i.e., the prohibition for a בעל קרי to enter הר הבית. [Rebbe Yochanan says this prohibition is only דרבנן.] The Gemara asks, if ביאה במקצת שמה ביאה, how will the מצורע extend his hand into the עזרה for the blood of his אשם and oil to be placed onto his thumb? Since partially entering the עזרה is also an עשה שיש בו כרת, it should not be overridden to facilitate bringing a *pesach*! Ulla answered that a מצורע is different: הואיל והותר לצרעתו הותר לקיריו – *since he became permitted (to extend his thumbs into the עזרה)* [despite] his צרעת, he is allowed to do so [despite] his קרי [טומאת].

Siman – Scientist in a Lab

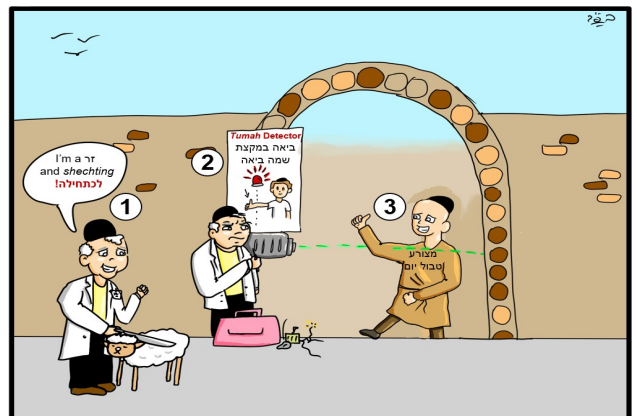
The זר **lab scientist** who was excited to *shecht* a *korban* לכתחילה, saw that his colleague who installed a טומאה detector in the עזרה so that if any part of a *tamei* person entered he would get *malkus*, was confounded when a מצורע extended his hand in for the blood of the אשם and the sensor didn't go off.

The **Lab** scientist who was excited to *shecht* a *korban* לכתחילה, saw that his colleague who installed a טומאה detector in the **עזרה** so that if any part of a *tamei* person entered he would get *malkus*, was confounded when a מצורע טבול יום extended his hand in for the blood of the **אשם** and the sensor didn't go off.

3 Things to remember

1. Shechitah by זר, etc., is valid לכתחילה
2. ביאה במקצת שמה ביאה
3. A recovering מצורע saw קרי just before Pesach (הואיל והותר) (לצרתו הותר לקריו)

Zevachim – Simanim

פרק ג – כל הפסולין

דף לג – Daf 33

1. Why a מצורע cannot extend his hands into the עזרה to do סמיכה on his אשם

A Baraisa says that for all סמיכות in the עזרה, it can be said that תכף לסמיכה שחיטה – *the shechitah should immediately follow the semichah*, by doing the סמיכה in the location required for the שחיטה. The exception is an אשם מצורע, because a מצורע cannot enter the עזרה until his חטאת and אשם procedures are completed. The Gemara suggests that this proves ביאה במקצת שמה ביאה – *partial entry to the Mikdash is considered entry*, because if not, he could simply extend his hands into the עזרה and perform סמיכה right before its שחיטה!? Rav Yosef answers that this Baraisa follows the Tanna that says "צפון" (where קדשי קדשים must be *shechted*) is only parallel to the מזבח, far from שער ניקנור (the eastern gate) where the מצורע may stand. Alternatively, Rav Yosef answers: כל הסומך ראשו ורובו מכניס – *whoever performs semichah must bring his head and most of his body into the עזרה*. This is because סמיכה requires – *all his strength*, which cannot be done without most of his body.

2. Why the מצורע cannot fully enter the עזרה to do סמיכה on his אשם

The Gemara then asks, if the סמיכה of an אשם מצורע is required מדאורייתא, and the law requiring תכף לסמיכה שחיטה – *that the shechitah should immediately follow the semichah* is also מדאורייתא, then ליעול ולסמוך להדיא – *[the מצורע] should enter [the עזרה] and do סמיכה outright*, since the Torah dictates it!? Rav Adda bar Masna answers: גזירה שמא – *there is a Rabbinical decree prohibiting him from entering for סמיכה*, out of a concern that *perhaps he will take extra steps* in the עזרה, which would incur כרת. Alternatively, he answers that תכף לסמיכה שחיטה is not required מדאורייתא. This is refuted from a Baraisa which *darshens* the היקש between סמיכה and שחיטה, teaching that just as סמיכה must be performed with people who are *tahor*, so too שחיטה must be performed by those who are *tahor*. Now, the entire reason סמיכה cannot be performed by טמאין is to ensure that the שחיטה, which must be inside the עזרה, immediately follows the סמיכה, proving that תכף לסמיכה שחיטה is required מדאורייתא!? Rather, the second answer is that the סמיכה of an אשם מצורע is not required מדאורייתא.

3. A tamei person who touches kodashim foods

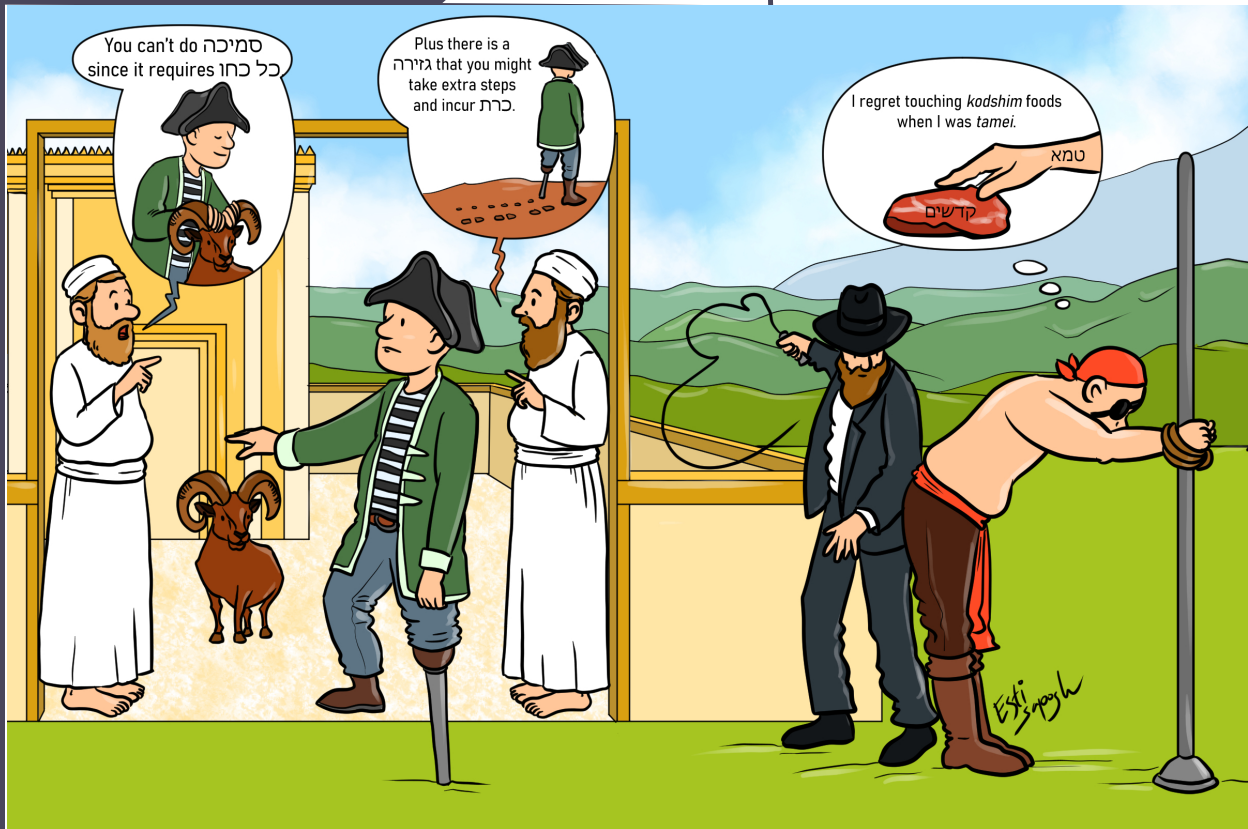
The Gemara says: טמא שנגע בקדש – *if a tamei person touched kodashim foods*, Reish Lakish says he receives *malkus*, because the *passuk* says לא תגע בכל קדש לא – *he shall not "touch" any sacred food*. Rebbe Yochanan says he does not receive *malkus*, explaining that this *passuk* refers to touching *terumah*. The Gemara objects that Reish Lakish uses this *passuk* for the אזהרה for a *tamei* who eats *kodashim* meat!? [Rebbe Yochanan disagrees and says the אזהרה is derived from a *gezeirah shavah* (טומאתו טומאתו) from a טמא who entered the Mikdash.] The Gemara answers that the prohibition against touching *kodashim* food is derived נגיעה בלשון – *from the Torah expressing [this prohibition] in terms of touching* (and not eating). The prohibition against eating *kodashim* is derived from a *hekesheh* to a טמא entering the Mikdash, which is נטילת נשמה – *something which involves the taking of life* (i.e., כרת), which teaches that this *passuk* also includes eating *kodashim*, which also incurs *kares*.

Siman – Peg Leg Pirate

The **peg leg pirate** who was banished from the ship because he had *tzaraas* and told that he **cannot extend his hands into the עזרה to do סמיכה on his אשם** since it requires כל כחו with most of his body, and that **there is a גזירה** entering for סמיכה since he might take extra steps which would incur *malkus*, was glad he wasn't the *tamei* pirate he passed who was **getting malkus for touching kodashim foods**.

דף לג | DAF 33

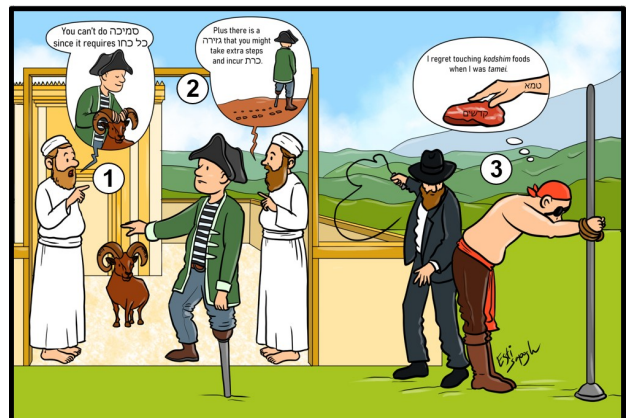
Peg Leg Pirate

The **peg leg pirate** who was banished from the ship because he had **tzaraas** and told that he **cannot** extend his hands into the עזרה (ezra) to do סמיכה (smicha) on his אשם (asham) since it requires כל כחו (kol k'khu) with most of his body, and that there is a גזירה (gezeira) from entering for סמיכה (smicha) since he might take extra steps which would incur **malkus**, was glad he wasn't the **tamei** pirate he passed who was **getting malkus** for touching **kodshim** foods.

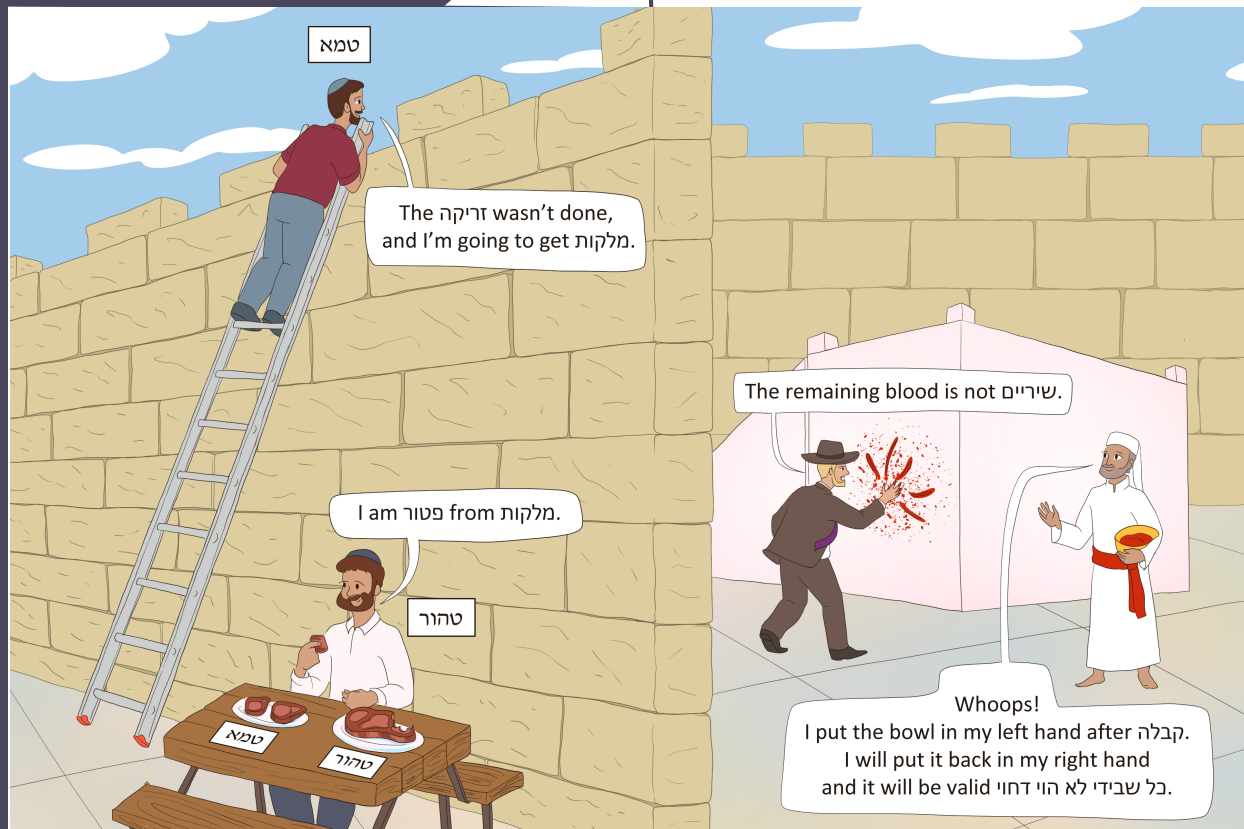
3 things to remember

1. Why a מצורע (metzora) cannot extend his hands into the עזרה (ezra) to do סמיכה (smicha) on his אשם (asham)
2. Why the מצורע (metzora) cannot fully enter the עזרה (ezra) to do סמיכה (smicha) on his אשם (asham)
3. A tamei person who touches kodashim foods

דף לד | DAF 34

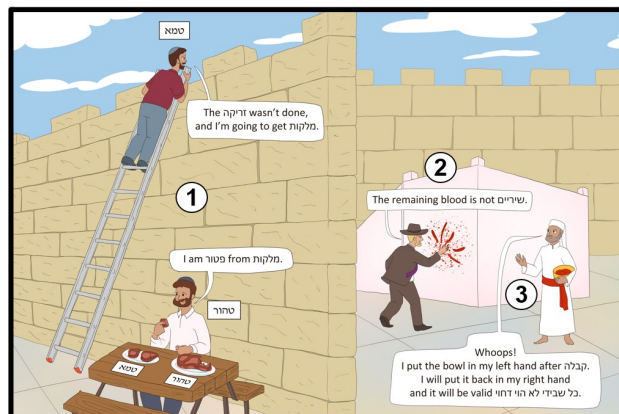
Ladder

The *tamei* person who ate *kodshim* before זריקה who climbed a ladder to escape from getting *malkus* while the *tahor* who ate *tamei kodshim* before זריקה was *patur*, was shocked when he saw that a פסול who did קבלה and זריקה did not render the remaining blood שיריים, and that a נכשר who did קבלה and then put the כלי in his left hand, simply returned it to his right hand since לא הוי דחוי.

3 things to remember

1. A *tamei* who eats *kodshim* before זריקה vs. a *טהור* who eats *tamei kodshim* before זריקה
2. Does a פסול make שיריים; does one כוס makes others שיריים?
3. כל שבדיו לא הוי דחוי

זבחים – סימנים

פרק שני – כל הזבחים שקבלו דמן

דף כח

1. עור אליה כאליה דמי

במתני' (סוף דף כז, עמוד ב), השוחט את הזבח לזרוק דמו למחר מקצת דמו למחר, להקטיר אימוריו למחר או מקצת אימוריו למחר, לאכול בשרו למחר או כזית מבשרו למחר, או לאכול כזית מעור האליה למחר פיגול וחייבין עליו כרת, ובגמ', סברוה עור אליה כאליה דמי והא קא מחשב מאכילת מזבח לאדם, אמר שמואל הא מני ר' אליעזר היא דאמר מחשבין מאכילת מזבח לאכילת אדם ומאכילת אדם לאכילת מזבח, רב הונא אמר עור אליה לאו כאליה דמי, רב חסדא אמר לעולם עור האליה כאליה דמי והכא במאי עסקין באליה של גדי

2. מקור לחוץ לזמנו וחוץ למקומו, פסוקים בפרשת צו ופרשת קדושים

מנה"מ אמר שמואל תרי קראי כתיבי, מאי היא, אמר רבה שלישי זהו חוץ לזמנו, פיגול זהו חוץ למקומו, והנפש האוכלת ממנו אחד ולא שנים זהו חוץ לזמנו ולמעוטי חוץ למקומו, ואימא והנפש האוכלת ממנו זהו חוץ למקומו ולמעוטי חוץ לזמנו, מסתברא חוץ לזמנו עדיף דפתח ביה, אדרבה חוץ למקומו עדיף דסמיך ליה, אלא אמר אביי כי אתא רב יצחק בר אבדימי אמר רב סמיך אדתי תנא כשהוא אומר שלישי בפרשת קדושים תהיו שאין ת"ל שהרי כבר נאמר ואם האכל יאכל מבשר זבח השלמים ביום השלישי, אם אינו ענין לחוץ לזמנו תנהו לענין חוץ למקומו ומיעט רחמנא גבי נותר ואוכליו עונו ישא למעוטי חוץ למקומו

3. כולוהו מקרא אריכא אתיין

ומאי חזית דקרא אריכא בחוץ לזמנו ושלישי דפרשת קדושים תהיו חוץ למקומו איפוך אנא, מסתברא אריכא בחוץ לזמנו דגמר עון עון מנותר דדמי ליה בז"ב, אדרבה אריכא בחוץ למקומו ושלישי דקדושים תהיו בחוץ לזמנו משום דדמי ליה סמכיה וקא ממעט ליה, אלא אמר רבא כולוהו מקרא אריכא אתיין, דכתיב האכל יאכל בשתי אכילות הכתוב מדבר אחד אכילת אדם ואחד אכילת מזבח, מבשר זבח שלמיו מה שלמים מפגלין ומתפגלין אף כל מפגלין ומתפגלין, שלישי זה חוץ לזמנו, פיגול זה חוץ למקומו, יהיה מלמד שמצטרפין זה עם זה, והנפש האוכלת ממנו אחד ולא שנים, ואיזה זה חוץ לזמנו, דגמר עון עון מנותר דדמי ליה בז"ב

סימן: איש חזק

בעוד הכהן שהיה איש חזק שחט שה **וחישב לאכול כזית מעור האליה למחר**, חבירו החזק בחדר כושר למד למבחן על המקורות של **חוץ לזמנו וחוץ למקומו**, והמאמן איתגר אותו להחזיק במשקולת מעל לראשו בעודו קורא **מקרא אריכא דפרשת צו**.

Siman – Strong Man

While the very strong Kohen **shechted a sheep having in mind to eat the hide of its tail** חוץ חוץ and חוץ לזמנו, his strong friend at the gym studying for an exam on **the sources for** חוץ לזמנו, was challenged by his trainer to hold the barbell above his head the entire time he read **the lengthy passuk** in צו.

זבחים – סימנים

פרק שני – כל הזבחים שקבלו דמן

דף כט

1. ראי' דהפסוק בפרשת צו קאי על מחשבת חוץ לזמנו ולא אכילת נותר

ת"ר ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו אמר רבי אליעזר כוף אלזר כוף אלזר לשמוע במחשב לאכול מזבח ביום השלישי הכתוב מדבר, או אינו אלא באוכל מזבח ליום שלישי, אמרת אחר שהוא כשר יחזור ויפסל, אמר לו רבי עקיבא הן מצינו בזב וזבה ושומרת יום כנגד יום שהן בחזקת טהרה וכיון שראו סתרו אף אתה אל תתמה על זה שאע"פ שהוכשר שיחזור ויפסל, אמר ליה הרי הוא אומר המקריב בשעת הקרבה הוא נפסל ואינו נפסל בשלישי

2. אינו פיגול אלא אם כן קרב המתיר כמצותו

במתני', זה הכלל כל השוחט והמקבל והמהלך והזורק, לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר, כזית חוץ למקומו פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו פגול וחייבין עליו כרת, ובלבד שיקריב המתיר כמצותו, כיצד קרב המתיר כמצותו, שחט בשתיקה, קבל והלך זרק חוץ לזמנו, או ששחט חוץ לזמנו, וקבל והלך זרק בשתיקה, או ששחט וקבל והלך זרק חוץ לזמנו, זהו שמקריב המתיר כמצותו, כיצד לא קרב המתיר כמצותו, שחט חוץ למקומו, קבל והלך זרק חוץ לזמנו, או ששחט חוץ לזמנו, קבל והלך זרק חוץ למקומו, הפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן וקבל והלך זרק חוץ לזמנו, או ששחט חוץ לזמנו קיבל והלך זרק שלא לשמן, או ששחט וקבל והלך זרק דמן שלא לשמן זהו שלא קרב המתיר כמצותו

3. מחלוקת אם סדר המחשבה מעכב בדין פיגול, ועבודה אחת או שתי עבודות

ממשיך מתני', לאכול כזית בחוץ כזית למחר, כזית למחר כזית בחוץ, כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר, כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ, אמר רבי יהודה זה הכלל כל שמחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פגול וחייבין עליו כרת, ואם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן פסול ואין בו כרת, וחכמים אומרים זה וזה פסול ואין בו כרת, ובגמ', אמר אילפא מחלוקת בשתי עבודות אבל בעבודה אחת דברי הכל עירוב מחשבות הוי, ורבי יוחנן אמר אף בעבודה אחת מחלוקת, ופרש"י, דאית ליה לר' יהודה תפוס לשון ראשון:

סימן: כל טוב

מר כל טוב שכב על עריסה וכפף אוזנו לשמוע לכהן שאמר: הריני מחשב לאכול מזבח בעום השלישי, ולא שאני אוכל מזבח ליום השלישי, אמר לכולם להיות בשתיקה בשאר העבודות כדי שיקריב המתיר כמצותו ויהיה פיגול, כשאדם ושמו יהודה אמר שזה לא משנה שכל שמחשבת הזמן קדמה הרי זה פגול.

Siman – Melamed

The Temurah Rebbe who was showing his class **what happens when one says, "This animal should be halved between being a תמורת עולה and a תמורת שלמים**, was interrupted by a *talmid* who said he just **did shechitah with both חוץ לזמנו וחוץ למקומו** **intents and asked if it was similar**, while standing in front of the blackboard where the words **תפוס לשון ראשון** were written.

זבחים – סימנים

פרק שני – כל הזבחים שקבלו דמן

דף ל

1. לחצות תמורת עולה תמורת שלמים

תנן התם הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים הרי זו תמורת עולה דברי רבי מאיר, אמר רבי יוסי אם לכך נתכוון תחילה הואיל ואי אפשר להוציא שתי שמות כאחת דבריו קיימין, ואם משאמר הרי זו תמורת עולה ונמלך ואמר הרי זו תמורת שלמים הרי זו עולה, איבעיא להו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו, לחצות מהו, אמר אביי בהא ודאי מודה רבי מאיר, רבא אמר עדיין היא מחלוקת

2. אם שתי מחשבות בשחיטה נחשב כלחצות

אמר רבא לאביי לדיך דאמרת בהא ודאי מודה רבי מאיר הרי שחיטה דלכי לחצות דמי ופליגי, אמר ליה מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף, ומשנתינו דאמר סימן ראשון חוץ לזמנו סימן שני חוץ למקומו, הרי קמיצה דלכי לחצות דמי ופליגי, התם נמי שהקטיר קומץ מנחה חוץ לזמנו קומץ לבונה חוץ למקומו

3. מחלוקת אם שיטת רבי מאיר משום תפוס לשון ראשון

כי אתא רב דימי אמר רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה דאמר תפוס לשון ראשון, דתנן אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה את מחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת, אמר ליה אביי והא רבה בר בר חנה א"ר יוחנן כי מגעת להו רבי מאיר ורבי יוסי בהדי הדדי לא פליגי, ולא פליגי והא מיפלג פליגי, א"ל פליגי במאי דפליגי ולא פליגי במאי דלא פליגי, דאמר רבי יצחק בר יוסף א"ר יוחנן הכל מודים היכא דאמר תחול זו ואחר כך תחול זו דברי הכל לא חיילא, לא תחול זו אלא א"כ חלה זו דברי הכל חיילא, כי פליגי דאמר תמורת עולה תמורת שלמים, רבי מאיר סבר מדהוה ליה למימר תמורת עולה ושלמים ואמר תמורת עולה תמורת שלמים שמע מינה מיהדר קא הדר ביה, ור' יוסי אי אמר תמורת עולה ושלמים הוה אמינא פלגא תמורת עולה ופלגא תמורת שלמים להכי אמר תמורת עולה תמורת שלמים למימרא דכולה עולה וכולה שלמים הויא, אמר ליה הוא אמר לא פליגי ואנא אמינא פליגי

סימן: מלמד

המלמד שלימד תרומה, שהיה באמצע להראות לכיתה מה קורה כשאחד אומר: הרי בהמה זו לחצות לעולה ושלמים, הופסק ע"י תלמיד שאמר שהוא שחט ואמר לאכול כזית למחר כזית בחוץ ושאל אם זה דומה ללחצות, בעודו עומד לפני הלוח שהיה כתוב עליו: "תפוס לשון ראשון".

Siman – Melamed

The Temurah Rebbe who was showing his class what happens when one says, "This animal should be halved between being a תמורת עולה and a תמורת שלמים, was interrupted by a talmid who said he just did shechitah with both חוץ לזמנו וחוץ למקומו and asked if it was similar, while standing in front of the blackboard where the words תפוס לשון ראשון were written.

זבחים – סימנים

פרק שני – כל הזבחים שקבלו דמן

דף לא

1. חצי זית חוץ לזמנו חצי זית חוץ למקומו וחצי זית חוץ לזמנו

איתמר חצי זית חוץ לזמנו, חצי זית חוץ למקומו, וחצי זית חוץ לזמנו, אמר רבא ויקץ כישן הפיגול, ורב המנונא אמר עירוב מחשבות הוי, כי אתא רב דימי אמר חצי זית חוץ למקומו, וחצי זית חוץ לזמנו, וחצי זית חוץ לזמנו תני בר קפרא פיגול אין חצי זית מועיל במקום כזית, כי אתא רבין אמר חצי זית חוץ לזמנו, וחצי זית חוץ למקומו, וחצי זית חוץ למקומו תני בר קפרא פיגול אין חצי זית מועיל במקום כזית, רב אשי מתני הכי חצי זית חוץ לזמנו, וכזית חצי חוץ למקומו וחצי חוץ לזמנו תני בר קפרא פיגול אין חצי זית מועיל במקום כזית

2. אכילת כלבים ואש כאכילה נחשב לענין פיגול

אמר רבי ינאי חישוב שיאכלוהו כלבים למחר פיגול, דכתיב ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל, מתקיף לה רבי אמי אלא מעתה חישוב שתאכלוהו אש למחר דכתיב תאכלוהו אש לא נופח ה"נ דפיגול, וכי תימא הכי נמי והתנן לאכול כחצי זית ולהקטיר חצי כזית כשר שאין אכילה והקטרה מצטרפין, אי דאפקה בלשון אכילה ה"נ הכא במאי עסקין דאפקה בלשון הקטרה, דלשון אכילה לחוד ולשון הקטרה לחוד

3. כזית בשני בני אדם מהו, כדי ביותר מכדי אכילת פרס מהו

בעי רב אשי חישוב לאכול כזית בשני בני אדם מהו, בתר מחשבה אזלינן דאיכא שיעורא, או בתר אוכלין אזלינן וליכא שיעורא, אמר אביי ת"ש לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה והקטרה מצטרפין, הא הא לאכול ולאכול דומיא דלאכול ולהקטיר והיכי דמי בשני בני אדם מצטרף ש"מ, בעי רבא חישוב לאכול כזית ביתר מכדי אכילת פרס מהו, לאכילת גבוה מדמינן ליה או לאכילת הדיוט מדמינן ליה, אמר אביי ת"ש לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה והקטרה מצטרפין, טעמא דלאכול ולהקטיר הא לאכול ולאכול מצטרף והא הקטרה ביותר מכדי אכילת פרס, הוא דלמא בהיסק גדול

Siman – Judge (Law)

The judge called in to rule on the case of the **sleeping half kezayis of חוץ לזמנו**, informed the Kohanim present that **a dog and a fire are called אכילות**, and brought along his **כדי אכילת** watch **for the Kohen who was thinking about the mizbeich eating very slowly tomorrow.**

זבחים – סימנים

פרק שלישי – כל הפסולין

דף לב

1. שחיטה בזר כשירה אפילו לכתחילה

במתני', כל הפסולין ששחטו שחיטתן כשרה, שהשחיטה כשרה בזרים ובנשים ובעבדים ובטמאים ואפילו בקדשי קדשים ובלבד שלא יהיו טמאים נוגעין בבשר, ובגמ', שחטו דיעבד אין לכתחילה לא, ורמינהו ושחט שחיטה בזר כשרה שנאמר ואתה ובניך אתך תשמרו את כהונתכם לכל דבר המזבח יכול אף בשחיטה, ת"ל ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו וגו' מקבלה ואילך מצות כהונה לימד על השחיטה שכשרה בכל אדם, הוא הדין דאפילו לכתחילה נמי ומשום דקא בעי למיתנא טמאים דלכתחילה לא גזירה שמא יגעו בבשר, תנא ששחטו

2. ביאה במקצת שמה ביאה

אמר עולא אמר ריש לקיש טמא שהכניס ידו לפנים לוקה, שנאמר בכל קדש לא תגע וגו' מקיש ביאה לנגיעה, מה נגיעה במקצת שמה נגיעה אף ביאה במקצת שמה ביאה

3. מצורע שרע קרי בשמיני שלו ערב פסח, הואיל והותר לצרעתו הותר לקיריו

איתיביה רב הושעיא לעולא מצורע שחל שמיני שלו להיות בערב הפסח וראה קרי בו ביום וטבל, אמרו חכמים אע"פ שאין טבול יום אחר נכנס זה נכנס מוטב יבוא עשה שיש בו כרת וידחה עשה שאין בו כרת, ורבי יוחנן אמר דבר תורה אפילו עשה אין בו (וכל איסורו מדרבן) ואי אמרת ביאה במקצת שמה ביאה היכי מעייל ידיה בבהונות אידי ואידי עשה שיש בו כרת הוא, א"ל מטונך שאני מצורע הואיל והותר לצרעתו הותר לקיריו

Siman – Scientist in a Lab

The **rlab scientist** who was excited to **shecht a korban** לכתחילה, saw that his colleague who installed a **טומאה detector** in the **זרחה** so that if any part of a **tamei** person entered he would **get malkus**, was confounded when a **קרי טבול יום** extended his hand in for the blood of the **זשם** and the sensor didn't go off.

זבחים – סימנים

פרק שלישי – כל הפסולין

דף לג

1. למה אין מצורע עושה סמיכה בהושטת ידיו לעזרה

כל הסמיכות שהיו שם קורא עליהן אני תכף לסמיכה שחיטה, חוץ מזו שהיתה בשער נקנור שאין מצורע יכול ליכנס לשם עד שמזין עליו מדם חטאתו ומדם אשמו, ואי אמרת ביאה במקצת לא שמה ביאה ליעיל ידיה ולסמוך, אמר רב יוסף הא מני ר' יוסי ברבי יהודה היא דאמר מרחק צפון, איכא דאמרי אמר רב יוסף כל הסומך ראשו ורובו מכניס, מאי טעמא כל כחו בעינן הלכך לא אפשר

2. למה אין מצורע נכנס לעשות סמיכה

מאי קסבר אי קסבר סמיכת אשם מצורע דאורייתא ותכף לסמיכה שחיטה דאורייתא ליעול ולסמוך להדיא דרחמנא אמר, אמר רב אדא בר מתנה גזירה שמא ירבה בפסיעות, איכא דאמרי אמר רב אדא בר מתנה סמיכת אשם מצורע דאורייתא ותכף לסמיכה שחיטה לאו דאורייתא, מיתבי וסמך ושחט מה סמיכה בטהורין אף שחיטה בטהורין, ואי אמרת לאו דאורייתא בטמאין נמי משכחת לה, אלא איפוך סמיכת אשם מצורע לאו דאורייתא ותכף לסמיכה שחיטה דאורייתא

3. טמא שנגע בקדש

איתמר טמא שנגע בקודש, ריש לקיש אמר לוקה, רבי יוחנן אמר אינו לוקה, ריש לקיש אמר לוקה בכל קודש לא תגע, ורבי יוחנן אמר אינו לוקה ההוא בתרומה כתיב, וריש לקיש האי קרא להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה אזהרה לאוכל בשר קודש, דאיתמר אזהרה לאוכל בשר קודש מנין ריש לקיש אמר בכל קודש לא תגע, רבי יוחנן אמר תני ברדלא אתיא טומאתו טומאתו מביאת מקדש, מה להלן ענש והזהיר אף כאן ענש והזהיר, טמא שנגע בקודש מדאפקה רחמנא בלשון נגיעה אזהרה לאוכל מדאיתקש קודש למקדש, תניא כוותיה דריש לקיש בכל קודש לא תגע אזהרה לאוכל, אתה אומר אזהרה לאוכל או אינו אלא לנוגע, תלמוד לומר בכל קודש לא תגע ואל המקדש לא תבא, מקיש קודש למקדש, מה מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה אף קודש דבר שיש בו נטילת נשמה, ואי בנוגע נטילת נשמה מי איכא אלא באכילה

Siman – Peg Leg Pirate

The **peg leg pirate** who was banished from the ship because he had **tzaraas** and told that he **cannot extend his hands into the עזרה to do סמיכה on his אשם since it requires כחו** with most of his body, and that there is a **גזירה** from entering for **סמיכה** since he might take extra steps which would incur **malkus**, was glad he wasn't the **tamei** pirate he passed who was getting **malkus** for touching **kodshim** foods.

זבחים – סימנים

פרק שלישי – כל הפסולין

דף לד

1. טמא שאכל בשר קודש לפני זריקת דמים

אתמר טמא שאכל בשר קודש לפני זריקה, ריש לקיש אמר לוקה, ורבי יוחנן אמר אינו לוקה, ריש לקיש אמר לוקה בכל קודש לא תגע לא שנא לפני זריקה ולא שנא לאחר זריקה, רבי יוחנן אמר אינו לוקה כדתני ברדלא אתיא טומאתו טומאתו, וכי כתב ההוא לאחר זריקה, אמר אביי מחלוקת בטומאת הגוף אבל בטומאת בשר דברי הכל לוקה דאמר קרא והבשר לרבות עצים ולבונה דלאו בני אכילה נינהו ואפילו הכי רבינא קרא, ורבא אמר מחלוקת בטומאת הגוף אבל בטומאת בשר דברי הכל אינו לוקה, מאי טעמא כיון דלא קרינא ביה וטומאתו עליו ונכרתה לא קרינא ביה והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל

2. פסול מהו שיעשה שירים

בעא מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן פסול מהו שיעשה שירים, אמר ליה אין עושה שירים אלא חוץ לזמנו וחוץ למקומו הואיל ומרצה לפיגולו, רב זביד מתני הכי בעא מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן כוס פסול מהו שיעשה שירים, אמר ליה פסול גופיה מאי סבירא לך, אי פסול משוי שירים כוס פסול נמי משוי שירים אי פסול לא משוי שירים כוס פסול נמי לא משוי שירים, רב ירמיה מדיפתי מתני הכי בעא מיניה אביי מרבה כוס מהו שיעשה את חבירו דחוי או שירים, אמר ליה פלוגתא דרבי אלעזר ברבי שמעון ורבנן, דתניא למעלה הוא אומר את דמו ישפך למטה הוא אומר ואת כל דמה ישפך, מנין לחטאת שקיבל דמה בארבעה כוסות ונתן מתנה אחת מזה ומתנה אחת מזה שכולן נשפכין ליסוד, תלמוד לומר ואת כל דמה ישפך, יכול נתן ארבע מתנות מכוס אחד יהו כולן נשפכין ליסוד תלמוד לומר ואת דמו, הא כיצד הוא נשפך ליסוד והן נשפכין לאמה, רבי אלעזר ברבי שמעון אומר מנין לחטאת שקיבל דמה בארבעה כוסות ונתן ד' מתנות מכוס אחד שכולן נשפכין ליסוד, תלמוד לומר ואת כל דמה ישפך, והכתיב ואת דמו ישפך, א"ר אשי ההוא למעוטי שירים שבצואר בהמה

3. כל שבידו לא הוי דחוי

במתני' (לעיל דף לב, עמוד א) קיבל השכר ונתנו לפסול או לשמאלו או לכלי חול, יחזיר למקומו, וליהוי ליה דחוי, אמר ליה רבינא לרב אשי הכי אמר רב ירמיה מדיפתי משמיה דרבא הא מני חנן המצרי הוא דלית ליה דחויין, דתניא חנן המצרי אומר אפילו דם בכוס מביא חבירו ומזווג לו, רב אשי אמר כל שבידו לא הוי דחוי, אמר רב שייא כוותיה דרב אשי מסתברא מאן שמעת ליה דאית ליה דחויין רבי יהודה, ושמעין ליה דאמר כל שבידו לא הוי דחוי

Siman – Ladder

The *tamei* person who ate *kodshim* meat before זריקה who climbed a ladder to escape from getting *malkus* while the *tahor* who ate *tamei kodshim* before זריקה was *patur*, was shocked when he saw that a פסול who did קבלה and זריקה did not render the remaining blood שירים, and that a כשר who did קבלה and then put the כלי in his left hand, simply returned it to his right hand since לא הוי דחוי

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

- ב** House
Most *Korbanos shechted* שלא לשמן are valid, but do not count for the owner's obligation
Even if שחיטה was לשמה, the זריקה must still be done לשמה
Korbanos are דמי כלשמן, but *gittin* are not
- ג** Camel
A *shechted* חטאת לשם חולין is valid (דלאו מינה לא מחריב בה)
תנור a מחיצה, תוכו ולא תוך תוכו
A *shechted* for someone obligated in an עולה is valid
- ד** Door
Source that *korbanos* must be brought לשמה for each of the עבודות
Source that *korbanos* must be brought for the owner's sake ("שינוי בעלים")
פסול *korbanos* brought לשמה are not
- ה** Hay
Reish Lakish's challenge: אם אין מרצין למה באין
An אשם is also "brought" after the owner's death (מותר אשם)
Do יורשים acquire a *korban* when the owner dies and receive *kaparah* with it?
- ו** Sword
Does an עולה atone for an עשה transgressed?
A *korban* does not atone for failure to perform סמיכה
What עצרת of שער is achieved with the second כפרה?
- ז** Gun
A *shechted* חטאת for the sake of someone not liable to any *korbanos*
יש בעלים לאחר מיתה
עולה דורון היא
- ח** Challah
Sources that each *avodah* of a חטאת must be done לשמה
Source for "לעכב", that any חטאת sacrificed לשמה is פסול
שלא לשמו during the year is a שלמים and remains valid
- ט** Teapot
Why there are three sources that a פסח קרבן is treated as a שלמים
חטאת נחשון
What if a חלב חטאת was *shechted* for the sake of a חטאת of וקדשו?
- י** Minyan
Machlokes if מעבודה לעבודה – ex. *Shechting* a חטאת לשמה with intent to do לשמה
Rebbe Eliezer's source to invalidate an אשם שלא לשמו like a חטאת
Source that the blood of an אשם is not applied למעלה
- יא** Stars
Three opinions about which *korbanos* are פסול if their blood enters the היכל
אשם and חטאת are compared to both מנחות
Ben Beseira holds even a פסח שלא לשמו on the morning of Erev Pesach is פסול
- יב** 12 Bros
How a *korban pesach* is valid according to Ben Beseira (לילה אין מחוסר זמן)
Three principles of דחוי
Temporary דיחוי of a *korban* (מומר, שוטה, or בית דין)
- יג** BM Boy
Machlokes if הילוך – bringing the blood לשמה invalidates
פיגול is made with עבודות which are מעכב, and intentions for לזמנו
טבילת אצבע מפגלת בחטאת פנימית

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

יד Hands	Rebbe Shimon agrees that improper מחשבות during הולכה of חטאות הפנימיות invalidates them הולכה בזר שחיטה לא עבודה היא
טו Fruit bowl	Is it possible to rectify? – הולכה שלא ברגל (or the reverse) הוליכו זר והחזירו כהן וחזר והוליכו קבלת הדם disqualified people and methods for

פרק ב – כל הזבחים שקבלו דמן

טז Toes	מחלל עבודה that a זר is מחלל עבודה that אונן is קרבן ציבור An אונן's <i>avodah</i> regarding
יז Used Car	The necessity for the Torah to write that טמא, טבול, יום, and מחוסר כפורים all invalidate <i>avodah</i> פרה אדומה if כפורים of a זב can burn the Source that מחוסר בגדים invalidates <i>avodah</i>
יח Chuppah	Additional novelties taught for בגדים (e.g., יתור) which are too long or too short (בגדים raised with the אבנט) Three-cornered and five-cornered garments regarding ציצית
יט Yacht	Numerous questions about חציצה regarding בגדי כהונה קידוש ידים ורגלים The procedure for לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים <i>Machlokes</i> if
כ Cafe	Does the כיור's water become disqualified with לינה? Rebbe Yochanan: קידוש ידים ורגלים for תרומת הדשן is valid for the whole day קידוש ידים ורגלים disqualified if טמא or יציאה
כא Car	Can one be מקדש ידים ורגלים inside the כיור? <i>Machlokes</i> when the מי כיור is disqualified, and the requirement to submerge the כיור The כיור must have enough water to be מקדש four Kohanim
כב Cab	כל המשלים למי מקוה משלים למי כיור לרביעית אינו משלים <i>Machlokes</i> if מי כיור must be חיים קרבן יחיד for a טמא is: זקני דרום
כג Kugelach	To which <i>tumah</i> does התהום apply? הותרה מכללה, i.e. <i>tumah</i> , which is "עון הקדשים" for מרצה is ציץ Source that <i>avodah</i> of a יושב is invalid: לעמוד לשרת
כד Pitcher	A Kohen with one foot on a כלי, etc., and one foot on the floor If a Kohen stood on a detached floor stone, or in its empty space כל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינה אלא ימין
כה Silver A.	פר must be directly from the הדם קבלת קבלת הדם regarding אור שאין סופו לנוח כמונח דמי A <i>korban's</i> ear develops a מום after <i>shechitah</i>

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

- כו**
Coup
- If the Kohen must stand in the required place of *avodah* during קבלה or שחיטה
 - If the Kohen or animal is suspended in the air during קבלה or שחיטה
 - Shmuel: שלא במקומו כמקומו דמי (for the owner's כפרה, but not to permit the בשר)
- כז**
Kazoo
- Only זריקה which would permit the meat for consumption makes פיגול
 - Machlokes* about "יאספנו" (collecting improperly placed blood from the מזבח to redo זריקה)
 - Which פסולין can the מזבח הפנימי be מקדש?
- כח**
Strong Man
- עור אליה כאליה דמי
 - Source for חוץ למקומו and חוץ לזמנו: the *pesukim* in פרשת צו and פרשת קדושים
 - כולהו מקרא אריכא אתיין
- כט**
Cot
- Proof that the *passuk* in צו is about intent for לזמנו, not eating נותר
 - מחשבות requires פיגול, קרב המתיר כמצותו, without other disqualifying מחשבות
 - Machlokes* if the order of מחשבות matters, and if the *machlokes* is by two or even one עבודה
- ל**
Melamed
- One who said "לחצות" instead of תמורת שלמים
 - Are two מחשבות during שחיטה like a case of לחצות?
 - Machlokes* if Rebbe Meir's opinion is based on תפוס לשון ראשון
- לא**
Judge
- Two half-זיתים of לזמנו and one half-זית of למקומו
 - Intent for dogs or fire to consume the *korban* לזמנו
 - Intent for a כזית to be eaten longer than פרס כדי אכילת פרס
- לב**
Lab
- Shechitah* by זר, etc., is valid, even לכתחילה
 - ביאה במקצת שמה ביאה
 - A recovering מצורע saw קרי just before Pesach (הואיל והותר לצרעתו הותר לקיריו)
- לג**
Peg Leg
- Why a מצורע cannot extend his hands into the עזרה to do סמיכה on his אשם
 - Why the מצורע cannot fully enter the עזרה to do סמיכה on his אשם
 - A *tamei* person who touches *kodashim* foods
- לד**
Ladder
- A *tamei* who eats *kodashim* before זריקה vs. a טהור who eats *tamei kodashim* before זריקה
 - Does a פסול make שיריים; does one כוס makes others שיריים?
 - כל שבידו לא הוי דחוי – Ex. Was מקבל in his right hand and then placed the *kli* in his left hand

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

ב House	כל הזבחים שנבחו שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לבעלים אף ששחטו שלא לשמן זריקה צריך להיות לשמה סתמן כלשמן משא"כ בגט
ג Camel	חטאת לשם חולין כשר, דלאו מינה לא מחריב בה תוכו ולא תוך תוכו, מחיצה בתנור חטאת שנזבחה למי שמחויב עולה
ד Door	מנלן דבעינן זביחה לשמה מקור דשינוי בעלים פוסל מקור דשאר קרבנות שלא לשמן כשרין
ה Hay	קושיות ריש לקיש, אם אין מרצין למה באין אשם נמי מיייתי אחר מיתה, מותר אשם האם היושין יורשים קרבן
ו Sword	האם עולה מכפר אעשה דלאחר הפרשה אם לא סמך כאילו לא כיפר וכיפר מה מכפר שעיר שני של עצרת
ז Gun	חטאת שנשחטה למי שאינו מחויב קרבן מחלוקת אם יש בעלים לאחר מיתה עולה דורון הוא
ח Challah	מקור דחטאת שלא לשמה פסול פסול לעכב בחטאת שלא לשמה פסח שאר ימות השנה שלמים וכשר שלא לשמו
ט Teapot	ג' מקורות דפסח כשלמים מחשבה לחטאת נחשון מחשבה לחטאת דטומאת מקדש וקדשיו
י Minyan	מחלוקת אם מחשבין מעבודה לעבודה מקור לדין ר' אליעזר, אשם שלא לשמה פסול כחטאת מקור דדם אשם למטה
יא Stars	איזה דמים פסול כשמכניסים אותו להיכל מנחות הרי הם כחטאת וכאשם בן בתירא סבר פסח ב"ד בבקר פסול שלא לשמה
יב 12 Bros	היאך קרבן פסח כשר לבן בתירא, לילה אין מחוסר זמן רבי יוחנן סבר בעלי חיים נדחין נדחה ונראה אם אמרינן הואיל ונדחה ידחה
יג BM Boy	מחלוקת אם הילוך שלא לשמה פסול כל עבודה שמעכב מפגל, והמחשבה על "אכילות" חוץ לזמנו טבילת אצבע מפגלת בחטאת פנימית

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

יד Hands	מודה רבי שמעון בהולכה דחטאת הפנימית דשלה לשמה פוסל הולכה בזר שחיטה לאו עבודה היא
טו Fruit bowl	הולכה ברגל הוליכו זר והחזירו כהן וחזר והוליכו או להיפוך מי פסול לקבלת הדם

פרק ב – כל הזבחים שקבלו דמן

טז Toes	מקור דזר מחלל עבודה מקור דאונן מחלל עבודה אונן לענין קרבן ציבור
ז Used Car	צריכותא למכתב טבול יום וטמא ומחוסר כיפורים מחללין עבודה מחלוקת אם מחוסר כפורים דזב כשר בפרה מקור דמחוסר בגדים מחלל עבודה
יח Chuppah	עוד חידושים בענין מחוסר בגדים, כגון יתור כו' בגדי כהונה ארוכים או קצרים או סילקן על ידי אבנט בגד של ג' כנפות או ה' כנפות לענין ציצית
יט Yacht	שאלות בענין חציצה בבגדי כהונה קידוש ידיים ורגלים מחלוקת אם לינה מועלת בקידוש ידיים ורגלים
כ Cafe	האם מי כיור נפסלין בלינה קידוש ידיים ורגלים לתרומת הדשן קדיש לכל היום אם יציאה או טומאה פוסל קידוש ידיים ורגלים
כא Car	מהו לקדש ידיו ורגליו בכיור מחלוקת מתי נפסלין מי כיור, וגזירת שיקוע כיור צריך מים לקדש בו ארבעה כהנים
כב Cab	כל המשלים למי מקוה משלים למי כיור לרביעית אינו משלים מחלוקת אם מי כיור צריך מים חיים זקני דרום, טמא מת מרצה לקרבן יחיד
כג Kugelach	על איזה טומאת אמר ההלכה של טומאת התהום ציץ מרצה לעון הקדשים, טומאה שהותרה מכללה מקור דיושב פסול לעבודה, לעמוד לשרת
כד Pitcher	רגלו אחת על הכלי ורגלו אחת על הרצפה נדלנדלה האבן ועמד עליה כל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינה אלא ימין
כה Silver A.	קבלת הדם מן הפר אזיר שאין סופו לנוח לענין קבלת הדם הצורם אذن הפר

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

כו Coup	- אם בענין כהן במקום עבודה לשחיטה וקבלה - תלה ושחט או תלה לשוחט לענין שחיטה וקבלה - שמואל סבר שלא במקומו כמקומו דמי לכפרה ולא להתיר את הבשר
כז Kazoo	- זריקה דשריא בשר באכילה מייתי לידי פיגול - מחלוקת לענין יאספנו אם ניתן הדם שלא במקומו - איזה פסולין מקדש מזבח הפנימי
כח Strong Man	- עור אליה כאליה דמי - מקור לחוץ לזמנו וחוץ למקומו, פסוקים בפרשת צו ופרשת קדושים - כולהו מקרא אריכא אתיין
כט Cot	- ראי' דהפסוק בפרשת צו קאי על מחשבת חוץ לזמנו ולא אכילת נותר - אינו פיגול אלא אם כן קרב המתיר כמצותו - מחלוקת אם סדר המחשבה מעכב בדין פיגול, ועבודה אחת או שתי עבודות
ל Melamed	- לחצות תמורת עולה תמורת שלמים - אם שתי מחשבות בשחיטה נחשב כלחצות - מחלוקת אם שיטת רבי מאיר משום תפוס לשון ראשון
לא Judge	- חצי זית חוץ לזמנו חצי זית חוץ למקומו וחצי זית חוץ לזמנו - אכילת כלבים ואש כאכילה נחשב לענין פיגול - כזית בשני בני אדם מהו, כדי ביותר מכדי אכילת פרס מהו
לב Lab	- שחיטה בזר כשירה אפילו לכתחילה - ביאה במקצת שמה ביאה - מצורע שראה קרי בשמיני שלו ערב פסח, הואיל והותר לצרעתו הותר לקיריו
לג Peg Leg	- למה אין מצורע עושה סמיכה בהושטת ידיו לעזרה - למה אין מצורע נכנס לעשות סמיכה - טמא שנגע בקדש
לד Ladder	- טמא שאכל בשר קדש לפני זריקת דמים - פסול מהו שיעשה שירים - כל שבידו לא הוי דחוי

מסכת זבחים

בחינה דף ב – לד

- א. מצורע שראה קרי בשמיני שלו ערב פסח, הואיל והותר לצרעתו הותר לקיריו
- ב. על איזה טומאת אמר ההלכה של טומאת התהום
- ג. שמואל סבר שלא במקומו כמקומו דמי לכפרה ולא להתיר את הבשר
- ד. האם היושין יורשים קרבן
- ה. מודה רבי שמעון בהולכה דחטאת הפנימית דשלה לשמה פוסל
- ו. מקור לדין ר' אליעזר, אשם שלא לשמה פסול כחטאת
- ז. האם עולה מכפר אעשה דלאחר הפרשה
- ח. איזה דמים פסול כשמכניסים אותו להיכל
- ט. מחלוקת אם מחשבין מעבודה לעבודה
- י. מחשבה לחטאת דטומאת מקדש וקדשיו
- יא. תלה ושחט או תלה לשוחט לענין שחיטה וקבלה
- יב. מחלוקת אם הילוך שלא לשמה פוסל
- יג. ג' מקורות דפסח כשלמים
- יד. אם שתי מחשבות בשחיטה נחשב כלחצות
- טו. סתמן כלשמן משא"כ בגט
- טז. מחלוקת אם מחוסר כפורים דזב כשר בפרה
- יז. מקור דשינוי בעלים פוסל
- יח. כל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינה אלא ימין
- יט. למה אין מצורע עושה סמיכה בהושטת ידיו לעזרה
- כ. טבילת אצבע מפגלת בחטאת פנימית
- כא. קבלת הדם מן הפר
- כב. אף ששחטו שלא לשמן זריקה צריך להיות לשמה
- כג. רבי יוחנן סבר בעלי חיים נדחין
- כד. פסול לעכב בחטאת שלא לשמה
- כה. מנחות הרי הם כחטאת וכאשם
- כו. כזית בשני בני אדם מהו, כדי ביותר מכדי אכילת פרס מהו
- כז. היאך קרבן פסח כשר לבן בתירא, לילה אין מחוסר זמן
- כח. עוד חידושים בענין מחוסר בגדים, כגון יתור כו'
- כט. נדחה ונראה אם אמרינן הואיל ונדחה ידחה
- ל. קידוש ידים ורגלים לתרומת הדשן קדיש לכל היום

א. י	ב. י	ג. י	ד. י	ה. י
ו. י	ז. י	ח. י	ט. י	י. י
יא. י	יב. י	יג. י	יד. י	טו. י
טז. י	יז. י	יח. י	יט. י	כ. י
כא. י	כב. י	כג. י	כד. י	כה. י
כו. י	כז. י	כח. י	כט. י	ל. י